

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

Actio Nona Calchedonensis Concilii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

ANNO CHRISTI 451.

sapiunt. Reuerendissimi episcopi clamauerunt: Et Ioannes modo anathematizet.

Ioannes reuerendissimus episcopus Germanicæ dixit: Anathema Nestorio & Eutychi, & omnibus praua sapientibus. Reuerendissimi episcopi clamauerunt: Amphilocheus modo Eutychem anathematizet.

Amphilocheus reuerendissimus episcopus Sidæ dixit: Anathema maledicto Eutychi, & qui ea quæ eius sunt, sapiunt. Gloriosissimi & magnificentissimi iudices dixerunt: Curata per omnia sancta Synodo, tempus est omnes seruare concordiam.*

* Legi, legimus, legit.

Φρονόδου. Θ' Ὀβλαβέστατοι ἐπίσκοποι ἐβόησαν· καὶ Ἰωάννης ἀρ' ἡ δὴ ἀδικήσῃ.

Ἰωάννης ὁ Ὀβλαβέστατος Ἰησοῦτος Γερμανικίας εἶπεν· ἀνάθεμα Νεστορίου καὶ Εὐτυχεί, καὶ πᾶσι τοῖς Φαῦλα Φρονόδου. Θ' Ὀβλαβέστατοι Ἰησοῦτοι ἐβόησαν· Ἀμφιλόχῳ Εὐτυχία ἀρ' ἡ δὴ ἀδικήσῃ.

Ἀμφιλόχῳ Ἰησοῦτος Σίδης εἶπεν ἀνάθεμα τῷ ἐπαράτῳ Εὐτυχεί, καὶ τοῖς πᾶσι αὐτῶν Φρονόδου. Θ' ἐνδοξότατοι καὶ μεγαλοπρεπέστατοι ἀρχιερεῖς εἶπον· διὰ πάντων θεραπειύσεως τῆς ἀγίας συνόδου, καιρὸς τὴν ὁμόνοιαν πάντας φυλάξῃν.

ACTIO NONA CALCHEDONENSIS CONCILII.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΕΝΝΑΘΗΣ ΤΗΣ ΕΝ ΚΑΛΧΗΔΟΝΙ ἀγίας συνόδου.

CONSULATV domini nostri Marciani perpetui Augusti, & qui fuerit declaratus, septimo Kalendas Nouembris in Calchedone secundum iussionem diuinissimi & piissimi domini nostri Marciani perpetui Augusti, conuenientibus in sanctissima ecclesia sanctæ martyris Euphemie * magnificentissimo & gloriosissimo magistro militum exconsule & patricio Anatolio, & magnificentissimo & gloriosissimo præfecto sacrorum prætoriorum Palladio, & magnificentissimo & gloriosissimo magistro sacrorum officiorum Vincemalo: conuenientibus etiam & Paschasino & Lucentio religiosissimis episcopis, &

* gloriosissimis proceribus & sancta vniuersali Synodo,

ΥΠΑΤΕΙΑΣ τῆς δευτέρου ἡμῶν Μαρκιανῶ τῆς αἰωνίου Αὐγούστου, καὶ τῆς δηλωθῆσομένης, τῆς αὐτῆς * ἐξ Καλαυδῶν Νοεμβρίου, ἐν Καλχηδόνι καὶ κέλεισιν τῆς ἡσπέρου καὶ βραδύτου ἡμῶν δευτέρου Μαρκιανῶ τῆς αἰωνίου Αὐγούστου, συνελθόντων ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ἀγίας μητρίδος Εὐφηνίας, τῆς μεγαλοπρεπέστατου καὶ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου δότῳ Ἰωάννῳ καὶ πατρικίου Ανατολίου, καὶ τῆς μεγαλοπρεπέστατου καὶ ἐνδοξοτάτου ἐπιάρχου τῆς ἱερῆς πραιτωριανῆς Παλλάδου, καὶ τῆς μεγαλοπρεπέστατου καὶ ἐνδοξοτάτου μαγίστρου τῆς δειῶν ὀφφικίων Βινκομάλου· συνελθόντων δὲ καὶ Πασχασινοῦ καὶ Λουκηνσινοῦ τῆς Ὀβλαβέστατων Ἰησοῦτων, καὶ

* L. c. i.

ANNO
 CHRISTI
 451.

Βονιφάτιου τῆς βίλαβερσάτου πρεσβυ-
 τῆρ, ἐπεχόντων ὁ πόπον τῆς ἀγίω-
 τάτου δρχιεπισκόπου τῆς πρεσβυ-
 τῆδος Ρώμης Λέοντος, καὶ
 Ανατολίου τῆς βίλαβερσάτου δρχιεπι-
 σκόπου τῆς μεγαλωνύμου Κωνσταν-
 τνουπόλεως νέας Ρώμης, καὶ
 Μαξίμου τῆς βίλαβερσάτου Ἐπισκόπου
 Αντιοχίας Συρίας, καὶ
 Κωνσταντίνου τῆς βίλαβερσάτου Ἐπισκό-
 που Ηρακλείας Μακεδονίας, ἐ-
 πέχοντος ὁ πόπον τῆς βίλαβερσά-
 του Ἐπισκόπου Θεσσαλονικέων Α-
 ναστασίου, καὶ
 Θεοδοσίου τῆς βίλαβερσάτου Ἐπισκό-
 που Καισαρείας Καππαδοκίας, καὶ
 Στεφάνου τῆς βίλαβερσάτου Ἐπισκόπου
 Εφέσου,
 καὶ τῆς λοιπῆς ἀγίας καὶ οἰκουμένης
 συνόδου, τῆς κατὰ δέσποισιν τῆς ἱερέ-
 τῆτος καὶ δισκέρσάτου ἡμῶν δεσπότητος
 Μαρμιανῶ ἐν τῇ Καλιχιδόνειαν πό-
 λει συναθροισθείσης· καὶ κατεδέχοντων
 πάντων παρὰ τῆς κατέλλων τῆς ἀγίω-
 τάτου συστάσεως, εἰσελθόντων Ἰβας ὁ
 βίλαβερσάτος ὁ ἡγούμενος Ἐπισκόπος
 τῆς Εδισσηνῶν πόλεως, εἶπεν· ἀδικη-
 δεῖς παρὰ Εὐτυχιῆ, καὶ σκεδῶν ὑπο-
 μένας ἀπὸν λόγον πειρασθῆναι με-
 νῶν, καὶ καταριθεῖς, ἦλλον ἐν ταῦτα
 Φιλανθρωπίας τυχεῖν· καὶ προσήλθον
 τῇ δέξαι καὶ ἀθανάτου κορυφῆ· καὶ
 ἐκλάθοντι τὴν ἡμετέραν μεγαλοπρέ-
 πειαν ἀμα τῇ ἀγία ταύτῃ καὶ οἰκου-
 μνηκῇ συνόδῳ ἐξέταξεν τὰ κατὰ ἐ-
 μέ. δεόμεναι τὸν ἡμῶν, ἵνα μάθου-
 τε, ὅτι συσκέδῶν ὑπομέμενα, συκο-
 φανθῆτε παρὰ πῶν κληρικῶν, κε-
 λῶσατε τὰ Ἐπικριθέντα παρὰ Φωτίου
 καὶ Εὐσταθίου τῆς βίλαβερσάτων Ἐπισκόπων ἀναγνωσθέντα. Οὐρανίος γὰρ ὁ Ἐπί-

Bonifacio religiosissimo pre-
 sbytero, tenentibus locū san-
 ctissimi archiepiscopi anti-
 quæ Romæ Leonis, &
 Anatolio reuerendissimo archi-
 episcopo magni nominis
 Constantinopolis nouæ Ro-
 mæ, &
 Maximo reuerendissimo epi-
 scopo Antiochiæ Syriæ, &
 Quintillo reuerendissimo epi-
 scopo Heracleæ Macedonia,
 tenente locum reuerendissi-
 mi episcopi Thesalonicensium
 Anastasii; &
 Thalasio reuerendissimo episco-
 po Cæsareæ Cappadociæ, &
 Stephano reuerendissimo epi-
 scopo Ephesi,
 & reliqua sancta & vniuersali
 Synodo, quæ per decretum di-
 uinissimi & piissimi domini no-
 stri Marciani in Calchedone
 ciuitate collecta est: & residen-
 tibus omnibus ante cancellos
 sanctissimi altaris, ingressus I-
 bas reuerendissimus, qui fuit
 Edessenæ ciuitatis episcopus,
 dixit: Iniustitiam ab Eutyche
 & falsa figmenta perpeffus, ab-
 sens a quadraginta mansioni-
 bus, & condemnatus, huc ad-
 ueni impetrare clementiam, &
 adii sacrum & immortalem ver-
 ticem: & iussit vestram magni-
 ficentiam, cum sancta hac & v-
 niuersali Synodo, quæ * aduer-
 sum me sunt gesta perquirere.
 Deprecor igitur vos, vt cognos-
 catis quoniã falsam accusatio-
 nem pertuli, & calumniã a qui-
 busdam clericis. Iubete ea quæ
 iudicata sunt a Photio & Eu-
 stathio reuerendissimis episco-
 pis, relegi. Vranus enim epi-

* circa

scopus Himerorum in gratiam Eutyichis omnia agens, præparavit vt quidam clerici accusarent me, & iudicium sibi prædictisque transmitteretur: & inuentus sum innocens a blasphemiiis quæ mihi illatæ sunt, & iudicatum datū est a præfatis reuerendissimis episcopis, accusationes quidem aduersum me per calumniâ factas arguens, testificans autem me esse catholicum. Iubete igitur omnia quæ per absentiam meam in Epheso sub Dioscoro gesta sunt, euacuari, & iustitiam mihi seruari, qui in nullo culpabilis sum, & reddi mihi episcopatum pariter & ecclesiâ. Nam & omnes clerici Edesseni per quæ scripserunt præfatis episcopis testantur me esse catholicum: & alienus sum a nefaria blasphemia quæ mihi inferitur. Magnificentissimi & gloriosissimi iudices dixerūt: Postulatione Ibas reuerendissimi declarata, quid sanctæ Synodo videtur? * Paschasinus & Lucentius & Iulianus reuerendissimi episcopi, & Bonifacius presbyter, [vicarii sedis apostolicæ per Paschasinum] dixerunt: Ea quæ gesta sunt, quorum memoriam fecit reuerendissimus Ibas, & semetipsum mundum ab omni accusatione in episcoporum iudicio significauit, proferantur in medium, vt eorum lectione aut quid iudicandum sit, aut quid definiri oporteat, cognoscamus. Et porrecta ea sententia ab Iba reuerendissimo, Beronicianus deuotissimus secretarius diuini consistorii relegit.

* testimonium autē reddens meæ rectæ fidei.

* Latine.

σκοπος τῆς Ἰμερών, εἰς χάριν Εὐτυχίου πάντα ἐπείσθη, παρασκευάσας ἕνας κληρικούς ἀποάσασθαι με, καὶ πρὸς ἐμὲ εἰσαγαγεῖν, καὶ τοῖς ἀπολεχθεῖσι παραπεμφθῆναι. καὶ ἀνέδωκεν ἀδελφῶν ἐμῶν βλασφημιῶν ἧς ἐπέλεχθεῖσάν μοι. Ἐπίκρισις δὲ ἐβλήθη παρὰ τῶν ἀπολεχθέντων ἐπισκοπῶν, τὰς μὲν κατηγορίας τὰς κατὰ συνοδικῶν καὶ ἐμοῦ ἡγουμένης ἐλέγχουσα, ἀποκαρπυροῦσα δὲ τῆ ἐμῆ ὀρθοδοξία. κατέβησαν οὖν, πάντα τὰ κατὰ ἀποσίαν πεπραγμένα ἐν Ἐφέσῳ ἀργῶν, καὶ τὰ δικαῖά μοι φεραχθῆναι, πῶς ἐν μηδενὶ καταγινώσκην, καὶ ἀποδοθῆναι μοι πρὸς ἐπισκοπὴν καὶ πρὸς ἐκκλησίαν. Ἐπεὶ γὰρ ἅπαντες οἱ κληρικοί Ἐδέσσης δι' ὧν ἐγραψάν τῶν ἀπολεχθέντων ἐπισκοπῶν ἐμὲ δεικνύσαντες μοι, ὅτι ὀρθόδοξοι τυγχάνω, καὶ ἀλλοτρίως ἐμὲ τῆς ἐπέλεχθεῖσάν μοι ἀδείμπτου βλασφημίας. Ἐμὲ μεγαλοπρεπέστατοι ἀρχιερεῖς εἶπον· τῆς διδασκαλίας Ἰβασ τοῦ ἀλαβείστου δήλης ἡγουμένης, ἢ περιστατικῆς τῆς ἀγίας συνόδου; * Παρὰσιν δὲ Λουκίσιος καὶ Λουκιανὸς ἐβλήθησαν ἐπίσκοποι ἐβόησαν οὖν Βονιφάτιον πρεσβυτέρω· τὰ πεπραγμένα, ὧν πρὸς μὴμίαν ἐπιτίσασθαι ὁ ἀλαβείστας Ἰβας, καὶ ἑαυτὸν καθαρὸν ἀπὸ πάσης κατηγορίας ἐν τῷ ἑπίσκοπῶν κριτικῶν κατεσθῆναι, ἀποκαρπυροῦσαν ἐν τῷ μέσῳ· ἵνα ἐν τῆς τοῦτων ἀναγωγῆς ἢ δικασίμῳ, ἢ εἰς πῶς οὐλοῦμαι χεῖρ, ἐπιγνώσκῃ. καὶ ἐπίδοξισις τῆς ἐπίκριστος παρὰ Ἰβασ τοῦ ἀλαβείστου, Βερονικιανὸς ὁ κα-

ταστασθῆναι σκηπταλέου τῆς δίκης κοινοσυνελεύου ἀνέγνω. Μετὰ

ANNO CHRISTI 431.

* ἰσθῆ

* ἰσθῆ

ANNO CHRISTI 451.

Iba Edessenæ ecclesiæ episcopi acta.

Μετὰ τὴν ὑπατείαν Φλαυίου Ζήνωνος καὶ Ποστυμανοῦ τῆς λαμπροτάτων, καὶ πέντε κελαινδῶν Μαρτίων ἐν κολωνίᾳ Τύρου λαμπροτάτη μητροπόλει Ἰσαακῆ, ἑποῦς πέταρτου ἑβδομηκοσὸν πεντακοσιοσὸν, μηνὸς Περεπίου δεκάτη, κατὰ Ῥωμαίους Φθιρουαρίου πέμπτη καὶ ἑκάδι, ἡνδικιανῶν περσῆς, Φώπῶν ὁ βλαβεράτος Ἐπίσκοπος Τύρου μητροπόλεως, ἑὺστάθιος τῆς Βηρυτίων καλλιπόλεως, διελαλήταμῶν ἅ τῶν ἰσοπέταγμα. ὁ μεγαλοπρεπέστατος ἑὺδοκίμων τῶν τελευτῶν ἑὺνοτάριος Δαμασκίου Ἐπιδημησίας τῆς Φοινίκων ἐπαρχίας, ἑὺσεβῆ ῥεάμματᾶ ἡμῶν

* ὁμοίως
δωκε

* ὁμοίως
δωκε

ἑὺδοκίμων βασιλέως ἡμῶν, παρακελεύματα, ὥστε ἀποσταῖ ἡμᾶς γινέσθαι ἅμα τῶν θεοσεβέστατων ἐποκόπων τῆς Ἰμερίων πόλεως Οὐραγίᾳ, τῆς κινουμῶν πρὸς τῶν θεοσεβέστατων Ἐπισκοπῶν τῆς Ἐδουσηνῶν πόλεως Ἰβαν παρὰ Σαμουήλου καὶ Κύρου καὶ Μάρου καὶ Εὐλογίου τῆς βλαβεράτων. ἑὺ τὸν ἑὺ ἡμῶν φανησόμενον δικαιοτάτων παραχρῆν. τοῖς οὖν βίσεως δεσποταῖσι τὸ ἰκανὸν ποιούτως, * περσευῖκαμῶν τὴν ἀκρόασιν ἑὺ τῶν μερῶν περσευῖκαμῶν ἡμῶν διὰ τῶν περσευῖκαμῶν βίδοκίμων τῶν καὶ ἀφελέπει βίλουῦ καὶ νοταρίου Δαμασκίου, κατὰ δεσπῶν γενημηρίας παρὰ ἑὺ ἑὺ βίδοκίμων τῶν ἀδρόν, δῆλον ποιήσῃ τῶν βίσεως βασιλέως ἡμῶν τὸ δεσποτα, δὺακαίως ἐπετρέποντο ἑὺ τῶν κατηγέρον τῶν περσευῖκαμῶν ἔχοντες διδάσκων, ἀπὸ ἔχουσι.

Concil. Tom. 9.

POST consulatum Flauij Zenonis & Postumiani [vennerandorum virorum] consulum, sub die quinto Kal. Martiarum, in colonia Tyro clarissima metropoli consulari, anno quingentesimo septuagesimo quarto, mensis Perithu die decima, secundum Romanos autem Februarii quinta & vicefima, indictione prima, Photius episcopus Tyrionum metropolis, & Eustathius Berytiorum pulcræ ciuitatis, interlocuti sumus ea, quæ sunt subiecta. Magnificentissimus & gloriosissimus tribunus & notarius Damascius, adueniens in Phœnicum prouinciam, piâs literas nobis dedit per omnia piissimi & amatoris Christi imperatoris nostri, quæ iuberent auditores nos esse cū religiosissimo Vranio episcopo ciuitatis Himeriæ, capitulorū eorum quæ mouentur aduersus Dei amantissimum Ibam Edessenæ ciuitatis episcopū, a Samuele & Cyro & Mara & Eulogio reuerendissimis; & formam, quæ nobis videretur, iustissimam proferre. His ergo quæ pie sancita sunt, satisfaciētes, audientiam proposuimus: & partibus nobis adductis per præfatum * strenuissimum & spectabilem tribunum & notarium Damascium, ab eodem strenuissimo viro depositione facta, manifestante imperatoris nostri piissimi functionem, necessarie * hortabamur, accusatorum personâ habentes, docere quæ vellent.

Hi duo episcoporum conuentus habitus sunt his consulibus, non post eorum consulari: & hic annus est ccccxlviij. ab ortu Christi: quare aut alia numerandi ratio seruata est, & ab alio principio ducta, augmentū in numeris irreplet. Sed cum omnes codd. m. quos habuimus, tam Græci quā Latini sic legant, nihil mutare volumus. * Petriij

* clarissimū

* iubebantur,

His ergo dantibus capitula quaedam, & rogantibus vt horum fieret subtilis inquisitio, & incumbentes nos capitulis, & inuenientes in his accusatiorem quamdam aduersus Ibam religiosissimum episcopum, quasi non recte saperet, sed alia praeter piam doctrinam doceret; necessario huius rei prius inquisitionem cum magna diligentia facere sumus impulsus. Praecipimus igitur accusatoribus dicere, quanam a religiosissimo episcopo Iba dogmata dicta essent, a pietate (sicut ipsi dicebant) aliena. Cum illi certa quaedam dixissent, & multa mora fuissent, quae in actis inferta sunt; nos audientium ordinem ad modicum relinquentes, & ad sanctarum ecclesiarum communem utilitatem respicientes, pro iudicibus, pacis mediatores eis partibus nosmetipsos effecimus: & multis vsu consiliis, pietatem vbique praepontes, & inquirentes, praeparauimus religiosissimum Ibam episcopum (quod & ipse amplexus est) ad satisfactionem eorum qui lesi dicebantur, ex scripto dare quod sentit vel sapit de pia nostra fide: quod & fecit. Ex abundantia autem praedictus religiosissimus vir promissit & in suae ciuitatis ecclesia alloqui, & manifeste anathematizare malignae impietatis principem Nestorium, [& eos qui sicut ille sapiunt,] & qui vel libris vel codicibus eius vtuntur. * Confessus autem sic se credere, sicut continent literae conuentionis factae inter Dei amantissimum

* legentes nos capitula.

* iustissimus, vel, hortatissimus

* Confiteri etiam

Ἐπιδεδωκότων ἡμῶν κεφαλαιά π-
να, ἃ ἀξιωματικῶν τούτων ἀκριβῆ γε-
νέσθαι πλὴν ἔξετασιν, ἐντυγχόντες ἡμεῖς
τοῖς κεφαλαιαῖς, καὶ ἐν τούτοις διρόντες
διαβολῶν πνα τῶ θεοφιλεστάτου Ἐπι-
κόπου Ἰβᾶ, ὡς ἐκ ὁρθῶς φρονουῦ-
τος, ἀλλ' ἔπειτα παρὰ τῶ τῆς ὡσε-
θείας λόγον διδάσκοντος, αἰαδικαίως
τούτου πρῶτον ἢ ἔξετασιν μὲν πολ-
λῆς τῆς ἐπιμνησίας ποιήσασθαι καλ-
ηπέθημεν. ἐπετρέψαμεν ποιησα-
νοῦ τοῖς κατηγοροῖς εἰπεῖν, πνα ὅτιν,
ἀ τῶ θεοφιλεστάτῳ Ἐπισκόπῳ Ἰβᾶ εἶ-
ρηται ἡ ὡσεθείας, ὡς ἔφασι, ἀλλο-
τεια δόγματε. εἰπόντων ἡ αὐτῶν φα-
νερα πνα, καὶ πολλῶν κινήσεων, ἀπὸ
ἐμφέρεται τοῖς ὑπομνημασιν, ἡμεῖς ἢ
τῆ ἀκρατῶν τάξιν πρὸς μικρὸν κα-
ταλιπόντες, εἰς τὸ κοινωφιλῆς τῆ ἀ-
γίαν ἐκκλησιῶν ἀποδόντες, αὐτὴ δικα-
σῶν, εἰρήνης μεσίται τοῖς μέρεσιν ἑαυ-
τῶν κατεστήσαμεν. καὶ πολλὰς χρησα-
μενοι ταῖς συμβουλαῖς, τῆς ὡσεθείας
πρωτοῦ πρῶτον πρῶτον καὶ ἔξετα-
μεν, παρεκελεύσαμεν τῶ θεοφιλε-
στάτῳ Ἐπισκόπῳ Ἰβᾶν, καὶ αὐτὸν τῶτο
ἀπόσυνα εἰς πληροφροειαν τῶ λεγόν-
των βιβλίῳ φθᾶν, ἐπεφθῶς ὁπιδό-
ναι, ὅπως ἔγη τε καὶ φρονῆ πρὸ τῆς
ὡσεθείας ἡμῶν πίστεως. ὅπρ καὶ πεποιή-
καν. ἐν πειρασίας δὲ ὁ πρῶτος ἡμε-
ν τῶ θεοφιλεστάτου ἀνὴρ ἰσάροχο, καὶ
ἐν τῆ ἑαυτῶ πόλει διαλέγεσθαι πρὸς
πλὴν ἐκκλησίαν, καὶ φανερῶς αἰαδικα-
ματῶν τῶ τῆς πονηρῆς διωσθείας
ἐξαρχὸν Νεστόριον, καὶ τῶν ἢ λόγους
ἢ βιβλίοις αὐτῶ κατηχημένων ὁμολογεῖν
δὲ οὕτως πιστεῖν, ὡς τὰ γε δόγματα
πρὸ τῆς πρὸ τῆς συμβάσεως τῆς γε-
νημένης μετὰ τῶ τῶ θεοφιλεστάτου

* πρ-
αὐτῶν

ANNO
 CHRISTI
 451.

Ἐὸς ὁσιώτατων τῶν μνημῶν, Ἰωάννου ἁγίου
 τῆς μεγίστης Ἀντιοχείας πόλεως Ἐπι-
 σκόπου, ἔ Κυρίλλου τῆς τῆς Ἀλεξάν-
 δρείων μεγίστης πόλεως Ἐπισκόπου,
 οἷς ἀποκηρύχθη ἡ μακαρίας μνη-
 μης Ἐπισκόπος τῆς Ἐμεσσηνῶν πόλεως
 Παῦλος. ὅς ὢν ἡ οἰκουμένην σωε-
 κροτήσῃ ὁμόνοια. σοιχεῖν δὲ καὶ πᾶσι
 τοῖς πατριάρχαις ἐναρχοῦσιν παρὰ τῆς
 συνελθούσης ἀρχίας συνόδου ἐν τῇ
 βασιλεύσει καὶ Φιλοχρίστου Κωνσταν-
 τίνου πόλεως. ἔχον ἡ τὰ δεδομένα ἐν
 τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει πάντα, ὡς
 παρὰ συνόδου ὑπὸ ἀρχιεπισκόπου
 κωνσταντινουπόλεως Ἰσίδωρου τε αὐτῶν ἡγούμενον τῇ
 ἐν Νικαίᾳ συνκροτήσῃ, καὶ μηδε-
 μίαν διαφορὰν νομίσειν αὐτῆς πρὸς
 πάντων. καὶ σφόδρα αὐτῶν τῶν θεο-
 σέβειν ἐπιπέσειν, ἀρπάσαι προ-
 σῆμα ἢ δευροπέσειν ἑὸν ὅς ὑπο-
 νοίας, ἢ ἄλλως βεβλαμμένους πρὸς
 τῶν ὑπολήψιν τῆς αὐτῆς διδασκα-
 λίας. τούτων διδάσκοντες ἐπαγγελ-
 ῶντων, καὶ μεσοτοῦχου τῆς ἐχθρας συν-
 δεῖν καὶ ἀλυτῶντες, ἐπαναίτας ἑὸν συν-
 αραγεῖν ἡμᾶς, καὶ συνάψαι πρὸς ἐί-
 ρην καὶ ὁμόνοιαν καὶ ἀγάπην τῇ
 κεφαλῇ τὰ διεσώτα μέλη. διαλε-
 χθέντες τοιαυτῶν ὅσα ἡμεῖς ἐδὲ, πε-
 πέκαμεν ἡμεῖς θεοφιλέτατον Ἐπίσκοπον
 Ἰβαν, ἔχον ἑὸν κληρονομίαν ὡς ἰδια-
 τέα, ἔ δὲ ἀλλοτρίαν, καὶ συγκροτεῖν, ἀπα-
 σης ἀμνησίας πρὸς ἐχθρῶν, τῆς θεοῦ
 ἢ κριτικῶν αὐτῶν πρὸς ἑαυτούς. πεπέ-
 καμεν ἡ ἑαυτοῦ ἑὸν κληρονομίαν
 συνελθῶν ὡς πατὴρ τῶν αὐτῶν θεοφιλε-
 τάτων Ἐπισκόπων Ἰβαν, καὶ πᾶσαν ἐπαγγελ-
 ῶν ἀνομιᾶν καὶ διὰ τῶν, ὡς ἡ λυπη-
 ρῶν ἀπάντων συνδεῖν πεπαισμένων.

& sanctissima memoria virum
 Iohannem maximae Antioche-
 nae ciuitatis episcopum, & Cy-
 rillum maximae Alexandrino-
 rum ciuitatis episcopum, qui-
 bus ministravit beatae memo-
 ria Paulus Emisenorum ciui-
 tatis episcopus, ex quibus v-
 niuersalis concordia facta est.
 Consentire autem & omnibus
 quae nuper gesta sunt a sancta
 Synodo, quae conuenit in re-
 gia & Christiana Constantino-
 poli ciuitate: habere autē om-
 nia quae placuerunt in Ephesi-
 na metropoli, vt a Concilio,
 quod a Spiritu sancto mouebat-
 ur: aequalem autem eam iudi-
 care illi, quae in Nicæa habita-
 est, & nullam differentiam ar-
 bitrari eius ad illam. Et valde
 eius religiositatem laudauimus,
 quod prompte anticipauerit
 curare eos, qui vel suspicione,
 vel alio quolibet modo læsi erāt
 de opinione eius doctrinæ. His
 ergo placitis & promissis, &
 * medio parietem inimicitia-
 rum Dei ope soluentes, necesse
 fuit congregare nos, & con-
 iungere ad pacem & con-
 cordiam & dilectionem cum
 capite membra diuisa. Docen-
 tes igitur quaecumque decebat,
 persuasimus reuerendissimo e-
 piscopo Ibae, vt præfatos sicut
 filios proprios haberet & fo-
 ueret & contineret, omni in-
 iuriarum obliuione præuia, Dei
 iudicium ei proponentes. Per-
 suasimus autem & eisdem præ-
 dictis, vt conuenirent cum
 eodem religiosissimo episcopo
 Iba tamquam cum patre, &
 omnem * præberent benigni-
 tatem pariter & affectum, om-
 nibus quae tristitiam commouerunt,
 Deo iuuante, cessantibus.

* medio pa-
 riete i. d. o.
 destructo,

* promitte-
 rent

Super hæc nos exegimus sacramentum a religiosissimo episcopo Iba, vt omnibus qui eum in præfenti negotio contristassent, vel visi fuissent aliquid aduersus eum egisse, obliuionem donaret, & nullum penitus contristaret, neque gradu fraudaret, neque minores maioribus propter præfatam contristationem præferret: sed omnes, siue clerici, siue monachi vel laici essent, tamquam proprios filios haberet, nullam differentiam vniuscuiusque ad alium faciendo, sed omnibus seruaret iustitiam in honoribus & obsequiis & gradibus. De ecclesiastico vero reddito, & ex quacumque causa acquisitis sanctissimæ ecclesiæ, motis aliquibus, placuit eidem religiosissimo episcopo Iba ex propria voluntate promittere, quod de cetero secundum formam Antiochenæ maximæ ciuitatis gubernarentur res per œconomos ex clero ordinatos ab eius religiositate. Placuit autem, vt si aliquando iuste visus contristari religiosissimus Ibas episcopus voluerit corripere aliquem præfatorum venerabilium, Samuelis, Cyri, Maræ, Eulogii, non ex auctoritate propria corripiat eos, sed ex sententia religiosissimi & sanctissimi patris & archiepiscopi Domni hoc faciat, propter præcedentem, quæ inter eos accidit, offensionem. Sunt autem agitata & alia quædam ex non scripto capitula, quæ & disposita sunt, & rata ambæ partes habuerunt, quæ a nobis sunt probata.

* ecclesiæ
gub.

πρὸς τὸ ἀπηθήσασιν ἡμεῖς ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Ἐπισκόπου Ἰβæ, ὡς πᾶσι τοῖς ἐν τῷ παρόντι πρὸς ἡμᾶς λυπήσασιν αὐτὸν, ἢ ὀδύσασιν αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀμνηστίας δωρεῆσαι· καὶ οὐδένα λυπησόν, οὔτε μὲν Ἐπιστήμονας βαθμῶδ', οὐδέ τινὰ ἐκλήθοντες πρὸς ἡμᾶς ἢ ὑπερβεβηκότων διὰ τινὲν γενησὶ μὲν λυπητῶν, ἀλλὰ πάντας, εἴτε κληρικοί εἴεν, εἴτε μοναχῶντες, ἢ λαϊκοὶ, ὡς ἴδια ἔξει τέκνα, οὐδέ μὲν διαφορὰν ἐκείνου πρὸς τὸ ἄλλο ποιούμενον, ἀλλὰ πᾶσι τὸ δίκαιον φυλάξον ἐν ταῖς ἡμετέροις, & ταῖς θεοσεβείαις, καὶ τοῖς βαθμοῖς. πρὸς ἧ τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιόδου, καὶ τῆς ἐξ οἰκονομίας αἰτίας περιουσιάζοντων τῆ ἀγιωτάτη ἐκκλησίᾳ, κτηθέντων πνῶν, ἔδδξε τῷ αὐτῷ Θεοφιλεστάτῳ Ἐπισκόπῳ Ἰβæ, ἕξ οἰκείας γνώμης ἐπαρτέλασαι, ὅτι δὴ τὸ λοιπὸν κατὰ τὸν ἐν τῇ μερίτῃ τῆς Ἀποστολικῆς ἐκκλησίας διοικεῖται τὰ πράγματα διὰ οἰκονομῶν ἐκ τῆς κλήρου περιουσιάζοντων ὑπὸ τῆς αὐτῆς Θεοδοσίου. ἔδδξε δὲ, ὡς εἰ ποτε ὀδύσας δικαίως λυπῆσαι ὁ Θεοδοσίου ἐπίσκοπος Ἰβæ, βουλευθεῖν Ἐπιμηνοσάτων, Σαμουήλ, Κυρί, Μαρᾶ, Εὐλογίου, μὴ ἕξ αὐθεντίας ἰδίας Ἐπιμηνοσάτων αὐτοῖς, ἀλλὰ τὸ ποιεῖν γνώμῃ τῆς Θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιωτάτου πατρὸς καὶ ἀποστολικοῦ Δόμου, διὰ τὸ φθάσαι εἰς αὐτοὺς γινέσθαι μικρομυθίας. ἐγνημάθη ἡ ἐκ τῶν πνα κεφάλαια ἀγράφως, ἀ πνα καὶ ἐπιπύθη καὶ ἔστρεξεν ἀμφότρη τὰ πνα ἡμῶν δοκιμασθέντα.

ANNO CHRISTI 451.
16. OCTOBRIS

ANNO CHRISTI 451.

* ecclesiæ
gub.
ANNO CHRISTI 451.
16. OCTOBRIS

ANNO CHRISTI 451.

ΑΙ ΥΠΟΓΡΑΦΑΙ.

SVBSCRIPTIONES.

ΦώπⓄ Ἐπίσκοπος τῆς Τυρίων πόλεως ἐπέκρινα.

Photius episcopus Tyri decreui.

ΕὐστάθιⓄ Ἐπίσκοπος τῆς Βηρυτιῶν καλλιπόλεως ἐπέκρινα.

Eustathius episcopus Berytiorū pulcræ ciuitatis decreui.

Σαμουήλος πρεσβυτέρⓄ σέρζω τὰ Ἐπικριθέντα.

Samuel presbyter rata habeo quæ decreta sunt.

[Maras presbyter rata habeo quæ decreta sunt.

Cyrus presbyter rata habeo quæ decreta sunt.

Eulogius presbyter rata habeo quæ decreta sunt.]

Οἱ μεγαλοπρεπέστατοι ἀρχόντες εἶπον· ἤκουσε τῆς ἀγαθωδέντων ἡ ἀγία συνόδος. τὸ πόνιω παριστάμενον αὐτῆ λεγέτω. ΠαχασίνⓄ καὶ Ἐλιστοῖ βλαβέστατοι διὰ τὴ πρεσβυτέρου τῆς ἀποστολικῆς ἑσθῆς εἶπον· Ἐπικριθέντες ἐπίσκοποι, οἱ πνευ ἰδία ψήφω δὲ αὐτῆς ἐπίσης κατηγόρειας ἐλθεῖν ἸβανⓄ βλαβέστατον ἐδήλωσαν, πῶς ἰδίαν Ἐπικρισιν εἰσέπιγνυσκουσιν, ἐπάτωσαν. ΦώπⓄ ὁ βλαβέστατος Ἐπίσκοπος Τύρου εἶπε· ναὶ ἡμεῖς ἐστὶν ἡ Ἐπικρισις. ΕὐστάθιⓄ ὁ βλαβέστατος Ἐπίσκοπος Βηρυτῆς εἶπεν· ἐμὴ ὅστιν ἡ ἰσαγορεία. ΠαχασίνⓄ καὶ Ἐλιστοῖ βλαβέστατοι Ἐπίσκοποι ἐβόησαν· ἤκουσεν ἡ ὑμεῖς μακαροῦς, τὴ πειρήσῃ καὶ ἡ τῆς ἀγιωτάτων Ἐπισκόπων Ἐπικρισις· ὁμοίως καὶ τῆ ὑμεῖς ἀγιότητι πειρῆ τῆς εἰσεως Ἰβαν ἢ φαίνεται, ἀποφωλάσῃ καλαξιώσατε. καὶ σωπώντων πάντων τῆ βλαβέστατον ἐπισκόπων, Ἐ μεγαλοπρεπέστατοι ἀρχόντες εἶπον· τῆ ἕξῃς πῶς ἑαυτῆς γνώμῃς ἡ ἀγία συνόδος φανεράν καταστήσῃ.

Magnificentissimi & gloriosissimi iudices dixerunt: Audiuit sancta Synodus quæ relecta sunt. quid igitur ei videatur, edicat. Paschasinus & reliqui reuerendissimi episcopi per Bonifacium presbyterum apostolicæ sedis dixerunt: Sanctissimi episcopi, qui decreto proprio inculpabilem & ab omni accusatione liberum Ibam reuerendissimum declararunt, si propriam sententiã recognoscant, edicant. Photius reuerendissimus episcopus Tyri dixit: Etiã nostrum est iudicatum. Eustathius reuerendissimus episcopus Beryti dixit: Mea est & dictatio. Paschasinus & reliqui episcopi [sedis apostolicæ] dixerunt: Audiuit vestra beatitudo quid contineat & sanctissimorum episcoporum decretum: similiter & vestræ puritati de statu Ibæ quid videatur, declarare dignemini. Et tacentibus omnibus reuerendissimis episcopis, magnificentissimi iudices dixerunt: Subsequenti die suam sententiã sanctissima Synodus efficiet manifestam.

* αὐτῆ
* ἡ. Βενε-
φασίνου ἑσθῆς
& ἑπικρι-

* clamaue-
runt;

* Ρωμαϊκῆς
ἀγίας,
κατηγόρειας
αὐτῆς.

* Latine, le-
gi, legimus,
legit.

